

Tənqidçi, mətbuat tarixçisi, mətnşünas alim...

Hadinin ədəbi irsi məhz onun inadı, vətəndaşlıq səyi nəticəsində xalqa çatdırıldı

O, ömrünün altmış ilini ədəbiyyat tariximizin, xüsusen XIX əsri və XX əsrin əvvəllerini əhatə edən dövrün sistemli tədqiqinə həsr edib, sanballı araşdırıcıları ilə milli ədəbiyyatşunaslıq elmini zənginləşdirib. Tanınmış tənqidçi və mətnşünas alim, AMEA-nın müxbir üzvü, Əməkdar elm xadimi, filologiya elmləri doktoru, professor Əziz Mirəhmədov ölkəmizdə ədəbiyyatşunaslıq ensiklopediyasının əsas yaradıcılarındandır.

Onun Mirzə Fətəli Axundzadə, Mirzə Ələkbər Sabir, Cəlil Məmmədquluzadə və Məhəmməd Hadi kimi qüdrətli ədəbi şəxsiyyətlər haqqında fundamental əsərləri ədəbiyyatşunaslığımızın nailiyətləri sayılır. Əziz Mirəhmədovun Azərbaycan romantizminin estetik prinsiplərinə dair ümumiləşdirici mühəhizələri bu istiqamətdə sonrakı tədqiqatlar üçün elmi-metodoloji baza rolunu oynayıb. Görkəmli alim, eyni zamanda, mətbuat tariximizin öyrənilməsində əhəmiyyətli işlər görüb. "Əkinçi" qəzetinin ve "Molla Nəsrəddin" jurnalının yeni əlifba ilə nəşr edilərək geniş oxucu auditoriyasına çatdırılması alimin mətnşünaslıq sahəsində təqdirəlayık fealiyyətinin nəticələrindən dir. Əziz Mirəhmədov yüksək ixtisaslı elmi kadrlar hazırlanmasına böyük emək sərf edib.

Ölkə başçısının Azərbaycan ədəbiyyatşunaslığının görkəmli nümayəndəsinin 100 illik yubileyinin keçirilməsi ilə bağlı Sərəncamı da Əziz Mirəhmədovun tədqiqatlarına verilən böyük dəyərdir. Sərəncam əsasən Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Əziz Mirəhmədovun 100 illik yubileyine dair tədbirlər planı hazırlayıb həyata keçirəcək.

ÇOX ASTA VƏ TƏMKİN LƏ DANIŞARDI...

Əziz Mirəhmədov 1920-ci ilde Bakı şəhərində anadan olub. İlk təhsilini paytaxtdakı 25 nömrəli məktəbdə alıb. Azərbaycan Pedaqoji İstututunun filologiya fakültəsine daxil olub. İlk məqaləsi hələ tələbə ikən "Azərbaycan müəllimi"nin səfəri olan "Müellim qəzeti"nin 13 may 1938-ci il nömrəsində çap olunub. 1941-ci ilde API-ni bitirən gənc, bir qədər orta və ali məktəblərdə dərs deyirdi, 1942-ci ilde Mərdəkəndəki 156 nömrəli məktəbdə müəllim işləyir. 1943-1948-ci illərdə ADU-nun "Azərbaycan ədəbiyyatı" kafedrasında baş müəllim vəzifəsində çalışır. Görkəmli alimin tələbəsi olan Xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə xatirələrində yazır: "Xeyalim ilk tanışlığımıza - 1943-ci ilin sentyabrına getdi. Bu o gün idi ki, gənc, ucaboy, qarayanız aspirant Əziz Mirəhmədov bizi dərs deyirdi. Gənc olmasına baxmayaq, onda cılğılığın, ötkəmliyin əlaməti belə yox idi. Çox asta və təmkinlə danışar, izah etmək istədiyi mətləbi yalnız faktlarla bize dərk etdirməye çalışardı".

Gənc tədqiqatçı 40-ci illerdə disertasiya yazırdı. Lakin müxtəlif ideoloji-siyasi səbəblər üzündən onu müdafiə edə bilmir. Az sonra M.Ə.Sabirin həyat və yaradıcılığını öyrənməyə başlayır, M.Ə.

Axundov ve A.Şaiq haqqında kitab çap etdirir, rus klassik sənətkarlarından A.S.Puşkin, A.Ostrovski, V.Belinski, M.Qorkinin ədəbi irlərindən bəhs edən məqalələr yazır, coxcildlik "Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi"nin hazırlanmasında yaxından iştirak edir. Bu fundamental əsərin ikinci cildinin əsas müəlliflərindən və elmi redaktorlarından biri olur. Lakin bütün burlar onu əsas tədqiqat hədəfindən uzaqlaşmışdır. Hadi bərədə araşdırıcıları davam etdirən Mirəhmədov, şairin əsərləri üzərində apardığı elmi-nəzəri müşahidələr və mətnşünaslıq işi əsasında tədqiqatını daha dərinləşdirir, mütfəkkir şairin ədəbi yaradıcılığı, sənətkarlıq xüsusiyyətləri, publisistikası bərədə fikir diapazonunu genişləndirir. "Məhəmməd Hadi" monoqrafiyasını xeyli təkmillesdir. 1985-ci ildə yenidən çap olunan kitabda, müəllif ilk nəşrin mətnini yenidən işleyib.

Onu yaxşı tanıyan müəllimləri H.Arası və M.Arif tezliklə Əziz Mirə-

18 KİTAB, 500-DƏN ARTIQ ELMİ MƏQALƏ

Əziz Mirəhmədovun ədəbiyyat tarixi və nəzəriyyəsi, mətbuat tarixi, bibliografiya, mətnşünaslıq və kitab mədəniyyəti, həmcinin müasir ədəbi prosesin əsas istiqamətləri və imzaları haqqında coxsayılı tədqiqatları onun elmi maraq dairəsinin genişliyini göstərməklə yanaşı, alimin bir tədqiqatçı kimi fərdi təhlil əsərlərinin da üstünlüklerini üzə çıxarı.

Arxiv, sənəd, fakt yiğimi ilə tarixi dövrlərin ictimai, fəlsəfi, siyasi, ədəbi, dini institutları arasındaki dialektik vəhdəti nəzərə alaraq, onlar arasındaki əlaqənin mahiyyətini üzə çıxartmaqla elmi ümumiləşdirmələr aparmaq Əziz Mirəhmədovun bir ədəbiyyatşunas kimi seçdiyi təhlil əsərlərini, tədqiqatçılıq keyfiyyətidir. Onun əsərləri XIX və XX əsr bədii fikri haqqında yenidən düşünməkdə fakt, sənəd cəbbəxanası, mübahisə, mühakimə

olub. O, nəşri planlaşdırılmış yeddicildli "Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi"nin de aparıcı müəlliflərindən biri idi. Yorulmaz tədqiqatçının böyük zəhməti bahasına müxtəlif illerdə Cəlil Məmmədquluzadənin əsərlərinin icikildiliyi (1951-1954), üçcildiliyi (1966-1967) və altıcildiliyi (1981-1985) çapa hazırlanıb neşr edilib, onun tərəfindən hər nəşrə müqəddime, izah və şəhər yazılb. Görkəmli alimin M.Ə.Sabir haqqında Bakıda və Moskvada çap etdirdiyi fundamental monoqrafiyalar, ədəbiyyatımızda ictimai satıranın tarixi gerçəklilikin təsiri ilə yeni, müterəqqi məzmun qazanmasını göstərir. "Xudojestvennaya literatura" nəşriyyatının çap etdiyi "Ağlar güləyən" monoqrafiyası Sabir əsərini keçmiş sovet məkanında təbliğ və təqdir etdiyi kimi, ədəbiyyatşunaslığımızın da bu səviyyədə təmsil olunmaq hüququnu və imkanlarını nümayiş etdirdi.

ŞƏXSİ ARZUDAN DAHA ARTIQ...

Ə.Mirəhmədov öz yaradıcılığının əhatə dairəsi və tədqiqat əsərlərini müəyyən edən şərtləri izah edərək yazırı: "Bələ bir tədqiqat əsərlərindən şəxsi arzudan daha çox, milli ədəbiyyatın özünəməsus xüsusiyyətlərindən irəli gələn bir hal kimi baxılsa, daha doğru olar. Çünkü dünya xalqlarının çoxu kimi, azərbaycanlıların da son iki əsrək mənəvi inkişafına ədəbiyyatla teatr, mətbuatla elm, musiqi ilə kitab vəhdət halında, bir-biri ilə bağlı ideoloji və estetik tərbiye vəsiti halında xidmət etmişdir. Bunu bir çox Azərbaycan xadimlərinin, eyni zamanda mədəniyyətin müxtəlif sahələrində səyələ çalışmalari faktı aşkar etməkdedir".

Ə.Mirəhmədovun XX əsr Azərbaycan romantizminin tədqiqi sahəsindəki fealiyyəti bu gün daha əhəmiyyətlidir. Onun A.Şaiq, M.Hadi, A.Səhhət haqqında monoqrafiyaları, coxsayılı məqalələri XX əsr romantizminin tarixi və nəzəri problemlərini həll etməye güclü təkan verdi. M.Hadinin ədəbi irləri məhz Ə.Mirəhmədovun inadı, vətəndaşlıq səyi nəticəsində xalqa çatdırıldı, bu böyük sənətkarın bədii fikir tariximizdə yeri, onun coxsayılı elmi axtarışları nəticəsində müəyyən olundu. Ə.Mirəhmədovun romantiklərə həsr edilmiş araşdırımlarda bu sənətkarların fərdi yaradıcılığı XX əsr romantizminin ideya-bədii principləri ilə vəhdətdə şərh edilir.

Əziz Mirəhmədovun tədqiqatçıları ədəbi-elmi məxəz və faktların zənginliyi, mühakimələrin dürüstlüyü, inandırıcılığı və yaradıcılığın psixologiyasına nüfuz etmək səyi ilə fərqlənir. Yeni üzə çıxarılan faktların bir çoxu ədəbiyyat və mətbuat tarixində, bu və ya başqa yazıçının yaradıcılığında uzun zaman qaranlıq qalmış bəzi məsələlərin, cəhətlərin işləndirilməsində istər müəllifin özüne, istərsə de onun həmkarlarına kömək etdiyi üçün əhəmiyyətlidir.

medovu Nizami adına Ədəbiyyat İnstitutuna dəvət edirlər. Alimin ömrünün əsas hissəsi bu institutla bağlı olub. O, kiçik fasilelərlə həmin institutda 60 ilə yaxın işləyib.

"Cəlil Məmmədquluzadə və XX əsirin əvvəllerində Azərbaycan mətbuatının inkişaf mərhələləri" mövzusunda dissertasiyasını müdafiə edib elmlər doktoru adını alır, 1980-ci ildə AMEA-nın müxbir üzvü seçilir. Azərbaycan ədəbiyyatının bir sıra açılmamış sehi-fələri Əziz Mirəhmədovun qismətinə düşmüşdü. O, "Molla Nəsrəddin" jurnalının 25 illik nömrələrinin transliterasiyası, 12 cilddə çapə hazırlanması və birinci cildin nəşr edilməsi işini də başa çatdırır.

Əziz Mirəhmədovun yaradıcılıq yolu ədəbi-elmi fikrimizin yarım əsre yaxın əldə etdiyi nailiyyətləri, nəzəri axtarışların istiqamətlərini, onun uğurlarını və metodoloji qüsurlarını bütün dolğunluğu ilə özündə eks etdirir. Onun bir ədəbiyyatşunas kimi təfəkkür tipi, Azərbaycan klassik filologiya məktəbinin ənənələri zəminində formalşmış, milli-ədəbi irləri, professionallıq və məsuliyyət hissi ilə öyrənməyin tarixi təcrübəsi onun alım və tədqiqatçı yaddasına buradan süzü-lüb gəlmışdı.

təcrübəsi kimi yaşamaq hüququnu ehtiyaçıdır. Digər tərəfdən, alimin Avropa və rus ədəbiyyatşunaslıq məktəbləri ilə yanaşı, Şərqi, xüsusen türk ədəbiyyatşunaslıq və estetik fikrinə eyni dərəcədə bələd olması, onun tədqiqatlarında birtərəfi qiymətləndirmə və təhlil prinsiplərini, əsasən, aradan götürür.

Bütün fealiyyəti boyu çox məhsuldar işləyən Əziz Mirəhmədov 18 kitabın, 500-dən artıq elmi məqalənin müəllifidir. Onun "M.F.Axundov" (1953), "Abdulla Şaiq" (1956), "Sabir" (1958), "Məhəmməd Hadi" (1962 və 1981), "Azərbaycan Molla Nəsrəddini" (1980), "Satirik gülüşün qüdrəti" (1981), "Ağlar güləyən" (1989) monoqrafiyaları, "XX əsr Azərbaycan ədəbiyyatında satıranın inkişafına dair", "Zakir və XIX əsr Azərbaycan satirası", "XX əsirin əvvəllerində ədəbi hərəkat: tənqidçi realizm" və s. sanballı məqalələri ədəbiyyatımızın tarixinin öyrənilməsindən ən etibarlı mənbələrdəndir. Hələ 40-ci illərdə gənc alım icicildlik "Müxtəsər Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi"nin (1943-1944) hazırlanmasında yaxından iştirak edərək ilkin təcrübə qazanmış, sonrakı illərdə isə püxtələşmiş alım kimi üçcildlik "Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi"nin (1958-1960) əsas müəlliflərindən biri

Təranə Məhərrəmova